Lietas Nr. 11130014518
K71-0551-18/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2018. gada 12. aprīlī

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Smirnovu,
piedaloties prokurorei D. Langinai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2018. gada 23. martā ap plkst. 9.25 Beverīnas novada Brenguļu pagastā, pa ceļa Cempi-Brenguļi-Trikāta-Vijciems 5. km, virzienā uz Cempiem, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli – automobili "BMW 316", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, sākotnējā pārbaudē – 2,48 promiles, bet atkārtotā – 3,75 promiles), kā rezultātā nobrauca ar vadīto transportlīdzekli no ceļa un iebrauca grāvī un kokā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, būdams ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta spriedumu sodīts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 120 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz pieciem gadiem, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, jo soda izciešanas laikā 2018. gada 23. martā ap plkst. 9.25 Beverīnas novada Brenguļu pagastā, pa ceļa Cempi-Brenguļi-Trikāta-Vijciems 5. km, virzienā uz Cempiem, būdams alkohola ietekmē, vadīja transportlīdzekli – automobili "BMW 316", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, bez tiesībām vadīt šo un citus transportlīdzekļus.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām alkohola ietekmē ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 262. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas ar tiesas spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, pārsniedza Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta b. apakšpunktā norādīto pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu tiesību ierobežošanas soda laikā ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu, jo apsūdzētais, būdams sodīts ar tiesību ierobežošanas sodu, tiesību ierobežošanas laikā vadot transportlīdzekli, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību un tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas sabiedriskās drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības drošības jomā. Tāpat tiesa ņem vērā to, ka alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad viņš vadīja transportlīdzekli, vairākas reizes pārsniedza pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā. Tiesa ņem vērā arī to, ka lielais alkohola reibums konkrētajā gadījumā ir būtiski ietekmējis apsūdzētā spēju vadīt transportlīdzekli, ko apstiprina fakts, ka apsūdzētais ar viņa vadīto transportlīdzekli nobrauca no ceļa un iebrauca grāvī un kokā. Tādējādi tiesa secina, ka apsūdzētais, vadot transportlīdzekli alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, pie kam, vēl ievērojot konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiku un vietu, radīja reālu apdraudējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsoda izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija vienu reizi sodīts kriminālā kārtā (citas sodāmības par apsūdzētā iepriekš izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas). Proti, apsūdzētais bija sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta spriedumu par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 120 stundām un transportlīdzekļa vadīšanās tiesību atņemšanu uz pieciem gadiem. Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta spriedums stājies spēkā 2017. gada 7. oktobrī. Apsūdzētais piespiedu darbu ir izcietis 2017. gada 22. decembrī (lietas 27.-31. un 58. lapas). Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi. Lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētais būtu samaksājis viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus (lietas 32.-33. lapas). Apsūdzētajam pašlaik ir piecdesmit seši gadi. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 24. lapa). Apsūdzētais pēc viņa tiesai norādītajām ziņām strādā algotu darbu. Apsūdzētajam pēc viņa tiesai norādītajām ziņām ir noteiktas veselības problēmas, bet notiesātais nav iesniedzis tiesai ārstniecības personas izdotu dokumentu, kas to apstiprinātu.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā to, ka bez notiesāšanas ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta spriedumu apsūdzētā nodarījumā, apsūdzētajam vadot alkohola ietekmē transportlīdzekli, nebūtu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma tāda sastāva pazīme, kā transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, ja transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas, secina, ka atbilstoši Krimināllikuma 48. panta ceturtās daļas noteikumiem noziedzīgā nodarījuma recidīvs nav atzīstams kā atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka bez notiesāšanas ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta spriedumu apsūdzētā nodarījumā, apsūdzētajam vadot transportlīdzekli, apsūdzētā nodarījumā nebūtu Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, secina, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem noziedzīgā nodarījuma recidīvs nav atzīstams kā atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 312. pantā noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi faktiski veido ideālo noziedzīgo nodarījumu kopību, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst alkohola ietekmi kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312. panta sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi piecpadsmit dienām.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, attiecībā uz apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu – īpaši apstākļus, ka alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad viņš vadīja transportlīdzekli, vairākas reizes pārsniedza pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā, lielais alkohola reibums šajā gadījumā ir būtiski ietekmējis apsūdzētā spēju vadīt transportlīdzekli, ko apstiprina fakts, ka apsūdzētais ar viņa vadīto transportlīdzekli nobrauca no ceļa un iebrauca grāvī un kokā, un tādējādi apsūdzētais, vadot transportlīdzekli alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, pie kam, vēl ievērojot konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiku un vietu, radīja reālu apdraudējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam, un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar sodu, kas nebija saistīts ar brīvības atņemšanu, taču piemērotais sods nav ietekmējis apsūdzētā attieksmi pret likumu pildīšanu un nav atturējis apsūdzēto no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, secina, ka soda mērķis šajā gadījumā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu no attiecīgo pantu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem – naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais sods, tā veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi apsūdzētā rīcībā netika konstatēti, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka šajā gadījumā, nosakot galīgo pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam ir pievienojams papildsods, kas noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem.

Tiesa, ievērojot apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, secina, ka šajā gadījumā, nosakot pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, nav pamata piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākos noteikumus par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka šajā gadījumā, nosakot pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta

otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis papildsodu – tiesību ierobežošanas sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais tiesību ierobežošanas sods – četri gadi pieci mēneši 24 dienas), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā lietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka šajā lietā apsūdzētā rīcībā netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka šajā gadījumā ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz septiņiem gadiem sešiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā ar šo spriedumu apsūdzētajam noteikto soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, secina, ka šajā gadījumā, ievērojot Krimināllikuma 51. panta trešās daļas prasības, nav iespējams piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir samērīgs. Tāpat tas atbilst Krimināllikuma 51. panta noteikumiem par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts sods, kas ir saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam lietā ir veikta alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaude, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.^{2} punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka konkrētais kriminālprocess ir uzsākts uz izbeigtas administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pamata, un krimināllietā ir informācija par to, ka administratīvā pārkāpuma lietā, kurā ir pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, ir radušies izdevumi saistībā ar izņemtā transportlīdzekļa – automobiļa "BMW 316", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, pārvietošanu un glabāšanu, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.^{1} punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi piecpadsmit (15) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un ceturto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim (3) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem (4) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 30. augusta sprieduma un galīgo sodu noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim (3) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz septiņiem (7) gadiem sešiem (6) mēnešiem.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Īslaicīgās brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no viņa ierašanās dienas brīvības atņemšanas iestādē.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi, EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* 65 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu, EUR 200,09 (divsimt *euro* 9 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2018. gada 18. aprīlis.